

Til minnis um Jóan Jakkup bróðir

Tað hevur mangan verið tikið til, tá ið ein er farin inn í ævinleikan, at nú tynnist í vinasara. Eg má siga, at tað tynnist í bróðraflokk.

Tann 5. mai komu so boðini, at nú var Jóan Jakkup (bróður) í Sandvík slóknaður. Tað kom kanska ikki so dátt við hjá nøkrum, sum kendi hansara umstøður.

Tey seinastu mongu árin hevur hann drigist við álvarsliga sjúku, ið ørmaktaði hann, til so deyðin kom eins og ein avloysari.

Hendan hvíldin skal tær vera væl unt. Um enn tað eisini nú slitir í mitt bróðurharta. Fyri at byrja við frá fyrstan tíð, tað eg minnst, svóvu vit báðir altíð saman. Hann var elstur av 9 systkjum og eg kom so honum næstur.

Mær tykir tað ikki so løgið, um eg sigi, at hann alla farnu tíðina hevur staðið hjarta mínum næstur av okkum øllum systkjum.

Líka frá skúlatíðini var hann mær hollur stuðul. Tað, ið ikki var so lætt hjá mær við heimauppgávum, var hann altíð fúsar at hjálpa til við. Og væl var tað.

Tað 2½ árið, hann var eldri enn eg, kom alla ta fyrstu tíðina honum til fyrimuns. Soleiðis kom hann eisini at vera í faðir míns stað. Eftir min fyrsta túr á Suðurlandið, ið vit báðir vóru saman við pápanum 1929 við deyðsiglara, kom hann so um summarið at vera í faðirs stað. Pápin fór sama summarið til Grønlands. Helst vóru betri útlit, ein tilkan túr við skonnart, fyri betri vinnuúrtøku. Tá er tað, at Jakkup bróður skuldi koma at hava ábyrgdina av mær um 15 ára aldri.

Tað gekk væl í hond, eg kom at standa undir liðini á honum við snorið. Eg minnst tað enn, hvussu inniliga góður bróður hann var mær.

Heysttúrinn hetta sama árið vóru vit fyri tí óhappi, at missa mesanmastrina, hon fór av um dekkið. Mastur, bummur, gaffil og segl, alt fyri borð, og kom soleiðis at stúta uppundir leloring. Illveður sum eyðvitað.

Teir, ið frægast vóru til manna av báðum vaktunum fóru at hjálpa til omandeks. Eg og einir tveir ella triggir ungir vóru koyrdir í lugarið. Eisini tá feldi eg bróður ábyrgdina. Í tilikum vási fóru menn úr stívl-

unum og ikki í oljulaði. Teir høvdu at gera sín dont og ansa eftir frontinum, ið vóru stórsjógvarnir á myrkari nátt.

Teir, ið ta náttina vistu manns-evni, eru nú so gott sum allir farnir undir grønu torvu. Vit báðir komu at vera nógv saman, bæði til skips og eisini til heimaróður.

Eg skal siga tað um Jakkup bróður, at hann var ein rógur og innhugsin maður á sjónum, sum allir menn kundu hava álit á.

Hann hevur fyri nú mongum árum síðani fortalt mær frá einum túri, hann hevði sum bátsformaður uppi í Grønlandi við seksæringinum »Tangbrandi«. Teir høvdu stóð í Holsteinsborg. Tað mundi vera umleið seinast í 50-unum. Teir vóru farnir til útróðrar út norður eftir. Sum eitt skot brendi hann á av útsynningi við stormi.

Tað gekk væl at byrja við. Men tað var skjótt, at tað bleiv sjóvarilska. Báturin var góður og motorurin var sterkur. Roynt var at pressa seg uppfyri Holsteinsborg.

Vandin øktist, pumpurnar hildu ikki lens. Tiljurnar fóru at sigla og tá er vandi á ferð.

Hann stýrði og ráddi eisini fyri, hvat, ið var til at taka. Ikki var nógv í at velja. Tað var ikki siglandi longur tann ætlaða vegin.

So var tikið rúman móti einum fjørði norðan fyri Holsteinsborg. Kósin gekk í millum bogar og sker. Ein sigling fyri liv ella deyð.

Vit vóru á einum máli um, at tað hevði boð verið eftir teimum, allari bátsmanningini.

Hendan túrin var tann eldri sonur mín við og ein annar yngri bróðir. Jakkup bróður hevði eisini ein son við. Einir 6 tilsamans.

Tó, at tað vóru mangir stórir sjógvar, kláradu teir tað við Guds hjálp.

Tá ið hann hetta fortaldi, ja, tá grótu vit báðir. Og tað geri eg eisini nú.

Friður veri við minninum um ein kærleiksfullan bróður. Má Harrin styrkja tykkum, ið eftir sita, konu og børn.

Í Vági 2. hvítusunnudag
Hentzar Joensen

Bjørnar Heimstad og Ingilill Vaim í Føroyum

Í Gøgunum 24. mai-2. juni vit norsk evangelistur. Bjørnar Heimstad í Føroyum. 24. og 25. mai verður hann at hoyra í Glyvra Bio, 26.-30. mai verður hann í Havn og í Kl. skvík, og 31. mai-2.

juni verður hann í Vágum.

Bjørnar Heimstad hevur verið í Føroyum tvær ferðir áður, - í 1987 og 1989. Saman við honum kemur gospelsangarinnan Ingilill Vaim; á møtunum

í Glyvra Bio fer hon at syngja egnar sangir saman við føroyskum tónleikarum.

Tað er Lívsins Orð á Skálafjörðinum, sum hevur fingið vitjanina í lag.

lesarabrøv

Aðrir brandarnir

Føroyingar eru soverðnir farisearar, at teir kunnu ikki dansa føroyskan dans í skúlanum.

Danskararnir, tað eru aðrir brandarnir, teir dansa í kirkjunum, eingilskan dans, »den erotiske mavedans« — sum Asger Møller, tann skilamaðurin, tók til: »At den gamle færøske kulturdans var fortrængt til fordel for den erotiske mavedans«.

Nei, ikki lúgi eg — tað stóð mynd av teimum í einum donskum vikublaði, nú nakað síðani. Prestur var fyrstur á gól-

inum og bukkaði fyri kirkjuverjanum. Eg helt, tað var so áhugavert, at eg klipti tað út, og tað

hongur nú uppi á bróstinum í forgyltari rammu.

Jón Jónson

Lutaseðladráttur

hjá
HB-stuðlum

Hesi nr. eru drigin:

1. Ferð fyri 1 til oyggjaleikurnar í Ålandi nr. 3665
2. Flogferð fyri 2 við Atlantsflog Vágar-Keypmanna-havn-Retur nr. 8503
3. Havnamynd (klipp) nr. 7101
4. Vikuskifti á Hotel Hafnia fyri 2 nr. 500
5. Gávukort nr. 7958

Vinnararnir kunnu venda sær til tlf. 15027 ella 12812.

Tøkk fyri stuðulin.

Alt fleiri fáa á okkum

Bert leigan er á lágum stöði — restin er í hærðini!

- Allar gerandisdagar kl. 10–17
- Alt frí tænastrá
- Allt frí tænastrá
- Allt frí tænastrá

DER VIDEO
HI-FI-TV
Niels Finsergeta 12. Tlf. 15132
hefur sjónvörp til leigu